

A decorative rectangular border with ornate floral and scrollwork patterns surrounds the text.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 981-2.

בקשה

שנהנו בני קק'י אשכנזים לאמרה בבית
 הקברות בערב ראש השנה וערב כפור
 בבקר תכף אחר תפלת שחרית נדפסה בכל
 מחזוריהם חדשים גם ישנים * ויען כי
 כבד המלא להביא סם עמהם בעביר זה
 הכרך גדול של המחזור כי ירחק מהם
 המקום ראינו כי טוב להדפיסה בכרך
 קטן קטון להכיל ימאנו איש ואיש בחיקו
 ובכיסו וילך עם לדרכו * הליכה טיט
 בה חורה הולך נכחו * בא יבא ברוכה
 יאמר ובנחו :

כלפס **במנטובה** בטנת

תפג לפ"ק

על ידי העוסק במלאכת הקדש נעיר
 המדפיסים יהושע בכמ"ר **ברכאל**
 מסיצי ינ"ו

Con Licenza d, Superiori

כטככס לכית הקברות תומר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
יצר אתכם בדין וזן אתכם בדין
וכלכל אתכם בדין והמית אתכם בדין ויודע
ססור בלכם והוא עתיד להחיותכם
ולתקומכם בדין באי מחיה חמיתים: יהו
מתיד נבדתי יקומו הקיצו ורגנו שוכני עפר
כי טל אורות טדיק וארץ רפאים תפיל:

ואת הנרטה ככל שאר ברכות הרחמים אין לאמרה כל עוד טלא ענף
שלשים יום וסאכנס לסס טעם אחרת

בקשה

אנא יי אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב עמוד מבפאדין ושב על כסא
רחמים ורחם עלינו למענה ולמען זכות
אבותינו ולמען החסידים והישירים בלבותם
ולמען כל ההרונים על יחודך ולמען כל
השורפים על קרוש שמך ולמען כל אשר
נשפך דמו על יחודך רם נפשות אביונים
ונרים אשר לכסת הערו נפשם ותחת החרב

נתנו

נָתַנּוּ רֵאשִׁים אַחֲרֶיהָ וְשָׁאֲנוּ וְעָלִידָה כָּל־חַיִּים
הוֹרְגוּ וַיִּקְרְבוּ לַפָּנִיָּה עוֹלָה וּבְחַיִּים וַיַּעֲשׂוּ לַרִיחַ
נִיחֹחַ אֶת־הָרֵאשִׁים וְאֶת־הַנְּתֻחִים יְהִים בְּמִיתָתָם
שְׂשִׁים וְשִׁמְחִים יְהִי יֹאמֵר לֵי אֲנִי יִלְצוֹר
יִשְׂרָאֵל שֶׁבְרָאֲנִי אֶקְרִיב אֶת־עַצְמִי חֲלָפִי וְרַמִּי
נִתְחִי וְרֵאשִׁי וְיִתֵּן בְּכֹרִי פִשְׁעֵי פְרִי בְטָנִי
חֲטָאתַת נְפְשִׁי וְנַפְשָׁם מִתְעַלְפָּת בְּרַמִּים
מִתְבוֹסְסֶת וּמְאֻכּוֹת לַבָּנִים מוֹרָשָׁה מִסִּינִי
לְעֹלֹת לַהִים לְשִׁלְמֵי נְדָבָה לְרִצּוֹן לַפָּנִי יי
לֹא לָנוּ יי לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְדָתְךָ כְּבוֹד עַל־הַסִּדָּה
וְעַל אֲמַתְךָ לְמָה יֹאמְרוּ הָעַמִּים אִי־הָאֱלֹהִים
וְאֲתָה תוֹחַלְתֵּנִי סִבְרֵנוּ וְתִקְוֵתֵנוּ חֲנוּן וְרַחֲמוֹס
יְהִיו נֶגֶד עֵינֶיךָ צְרוּתֵינוּ וְרֵאֵה בְעֵינֵינוּ וְעֲלֵה
עַל־בֹּנֵנוּ וְעַל־בּוֹן אֱהִינּוּ שֶׁבְכָל עִיר וְעִיר לַפָּנִיָּה
בְּכָל עֵת יִסַּע עַל־בּוֹן שְׂמֶךְ הַגְּדוֹל הַמְּחֹלֵל בֵּין
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר חֲרַפּוּךָ וַיִּתְּנוּ אֶת־כְּבוֹדְךָ לַאֲחֵר
וְתִהְיֶה לַפְּסִילִים שָׁמַע אֱלֹהֵינוּ חֲרַפְתָּם
אֲשֶׁר חֲרַפּוּךָ אֱלֹהִים חַי וְאֵל תִּכַּסּ עַל־עוֹנֵם
וְחֲטָאתָם מִלְּפָנֶיךָ אֵל תִּמְחָה כִּי יִתֵּן יי
קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְהִקְדִּישׁוּ אֶת־קְרוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֵת

אלהי

אלהי ישראל יעריצו ובור נא בניה עניים
ואביונים מצפים לישועתך כל הימים אבינו
שבשמים צדיק אתה וכל מעשיך באמונה
יגלו רחמיה על בניה אשר הם בארץ שוביהם
ותוציא מבית כלל יושבי חשך ולאסירים
פקח קוח וזכור לנו אלהינו שהקדשת את
עמך ישראל מתוך שבועים אומות ומתוכם
הפרשת את שבט לוי והפרשת כהן גדול
לעמוד ולשרת ולהתודות על עמך ישראל
לכפר עליהם ועתה בעונותינו שרבו נגדעה
באוינו והתשלך פארנו ונשארו רקים מפל-
טוב ואין לנו כי אם תפלותינו ווצאות מקורות
לבנו כי צמאים אנו לרחמיה בארץ עייפה
למים וצועקים איה מכאב לב ושופכים שוחנו
לבניה בדמע לב וזכור לנו מה שצויתנו
בתורה כי ימוך אחיה ומטרה ירו עמך
והחוקת בואנחנו בניה ילדי שעשועיה רחם
עלינו כרוב רחמיה וקיים לנו מה שנאמר
על ירי נביאה למעני למעני אעשה כי כבודי
לאחר לא אתן שמחנו בימות עניתנו שנות

ראינו

רְאִינוּ רָעָה שְׁלַח הַגּוֹיִל לְגַבְלָנוּ וְהַעֲלֵנוּ
שְׂמֵחִים עַל אֲדָכְתָּךְ וְשִׂכְנֵתְךָ עִמָּנוּ בִּינֹתֵינוּ
וְכַדְבְּרְךָ יַחֲיוּ כְרֵינֵנוּ יִקְצוּ וְיִדְגְּנוּ שׁוֹכְנֵי
עִפְרוֹתֵנוּ וְשִׂמְחַת עוֹלָם תִּהְיֶה עַל רֵאשֵׁנוּ
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּפְרוּי יִי שׁוֹבֵן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה
וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשֵׁם שְׁשׁוֹן וְשִׂכְחֹה יִשְׁנֶה
וְנָסוּ יְגוֹן וְאַנְחָה וְעוֹד נֶאֱמַר כִּי הִדְרִים יִמוּשׁוּ
וְהַגְּבֻעוֹת תִּמְוֹטְנָה וְחִסְדֵי מֵאֲתָךְ לֹא יִמוּשׁ
וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמְוֹט אֲמַר מְרַחֵם יִי
וְעוֹד נֶאֱמַר וְשִׁבְתִּי שְׁבוּת יַעֲקֹב וְרַחֲמֵתִי בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְקִנֵּאתִי לְשֵׁם קֹדֶשׁ יְיָ

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ לְנַחֵם
אוֹתָנוּ עַל כָּל הַצָּרוֹת שֶׁעָבְרוּ עָלֵינוּ לַיְלֹוֹת
וַיָּמִים וּבְלֵה שְׁנוֹתֵנוּ בְּטוֹב וַיָּמִינוּ בְּנֶעִימִים
תּוֹשִׁיעַ מֵעוֹטֵי עֲמִים וְסוֹבְבֵנוּ בְּשִׁלּוֹמָה
וְלִמְדָנוּ לְהוֹעִיל וְסִפֵּק עַל יָדֵנוּ לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת
וְשִׁימְנוּ מִבְּנֵי אָדָם אֲשֶׁר בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יַחֲסִיּוֹן
וּמְדַשֵּׁן בֵּיתְךָ יְרוּיֹון וְתִכְיֹון וְתוֹמָן לְכָל אֶחָד רֵי
מַחֲסוֹרוֹ בְּרִיחַ וְלֹא בְרוּחַ בְּהִיטָר וּבְכִשְׁרוֹת
וְתִשְׁבֵּר וְתִאֲבֵר וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁפִּיל וְתִבְלֵה כָּל-

הַקָּמִים

הַקָּמִים נִגְדָה וְהָאֱלֹהִים יִכְנָעִים וַיִּפְּלוּ וַיִּנְיָא
וַיִּבְטַל מִחֲשֻׁבוֹת הָרָעוֹת מִעֲלִינוּ וּמֵעַל כָּל עִמָּה
יִשְׂרָאֵל וְתִכְלֶה מִמֶּנּוּ בֹהַ וְשִׁבְיָה וְתִכְלֶה מִמֶּנּוּ
גְלוֹת וּמְלָטוֹל וְהִזְכִּילָה מִמֶּנּוּ דְבַר וּמִשְׁחִירָת
וְתִכְלֶה מִמֶּנּוּ הֹוֶה עַל הֹוֶה וְתִכְלֶה מִמֶּנּוּ זַעַם
וְעִבְרָה וְתִכְלֶה מִמֶּנּוּ חֲרוֹנָה וְקִצְפָּה וְתִכְלֶה
מִמֶּנּוּ יִצָר הָרַע וְתִכְלֶה מִמֶּנּוּ כְלוּז עֵינַיִם
וְתִכְלֶה מִמֶּנּוּ מְלֶאךְ הַמַּיִת וְתִכְלֶה מִמֶּנּוּ נִגְף
וְחֲרוֹן וְתִכְלֶה מִמֶּנּוּ עֵיץ הָרַע וְשִׁנְאֵת חֲנָם
וְתִכְלֶה מִמֶּנּוּ כָל צָרָה וְצוּקָה וְכָל קָלוֹן וְחֲדָפָה
וְתִנְנוּ לְרֹאשׁ וְלֹא לִזְנוֹב וְחֲנִנּוּ לְרַחֲמִים בְּעֵינַי
הַיְשָׁלְטוֹנִים וְזָכְרֵנוּ יְיָ בְּרָצוֹן עִמָּה וּפְקֻדָּנוּ
בִּישׁוּעָתָה לְרִאזוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירָה וּלְשִׁמוּחַ
בְּשִׁמְחַת נְוִיָה וְלִהְתְּהַלֵּל עִם נַחֲלָתָה כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וּמֵאִיִן צָעֲקָה וְאַנְחָנוּ לֹא נִרְעַ
מִדָּה נִעֲשֶׂה כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ וְשָׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ
וְשִׁוְעָתֵנוּ הָאוֹיְבָה שֶׁנֶּאֱמַר כִּי שׁוֹמֵעַ אֵל אֲבוֹנִים
יְיָ וְאֵל אֲסִירָיו לֹא בָּהַ כִּי לֹא בָּהַ וְלֹא שִׁקֹּץ
עֲנוֹת עֵנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשׁוּעוֹ אֲדִיר
שָׁמַע מֶרֶם נִקְרָא אַתָּה תַעֲנֶה כְדָבַר שֶׁנֶּאֱמַר

וְהִיא

וְהָיָה טָרַם יִקְרָא וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הִם מְדַבְּרִים
וְאֲנִי אֶשְׁמַע וְחָרַשׁ בְּקַרְבָּנוּ רוּחַ נָכוֹן לַחֲזוֹר
לִפְנֵיהָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה וְלַעֲבֹדָה בְּלֵב נֶאֱמָן
וְרֵאָה דְמַעוֹתֵינוּ כְּנֶסֶד הַמַּיִם וְשִׁבְרוֹן רוּחֵנוּ
כְּכֹל הַקְּרָבָנוֹת וְאֲנַחְתָּנוּ בְּקוֹמֶץ מְנַחַת הַדָּל
וְשִׁיחַ שְׁפָרְתוֹתֵינוּ כְּשִׁירֵי הַלְוִיִּים וְכִשְׁרֵי
הַמְּלָאכִים וְהַשְׁתַּחֲוִיתָנוּ לִפְנֵיהָ כְּכֹל הַשְׁתַּחֲוִית
מִשְׁרֵתֶיךָ בְּמָרוֹם וְרוּחַ פִּינוּ כְּעוֹלָה תְּמִימָה
וּבְקַטְוֶרֶת הַסַּמִּים אֱלֹהִים הַשׁוֹיֵבָנוּ וְהָאֵר פְּנֵיךָ
וְנִוְשָׁעָה וְלֹא נִצָּא רִיקִם מִלִּפְנֵיךָ יְהוִי לְרִצּוֹן
אִמְרֵי פִינוּ וְהַגִּיוֹן לִבֵּנוּ לִפְנֵיךָ יִי צוֹרְנוּ וְנוֹאֲרָנוּ
בָּרוּךְ אַתָּה אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם עַל כָּל אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
וְאֲשֶׁר אַתָּה עֹתִיד לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ וְעַם כָּל
בְּרִיּוֹתֶיךָ וּבְרוּכִים מְלָאכֶיךָ שְׁעוֹשֵׂים רִצּוֹנֶךָ
בְּלֵבב שְׁלֹם אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם תְּבָרְכֵנוּ וְתַפְקְדֵנוּ
לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם תּוֹכְנֵנוּ וְאֵת זְרַעֲנוּ לְמִצְאָה
חַן וְחֶסֶד וְשָׁכֵל טוֹב בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רֹאֲיָנוּ
וְרַתְעֵבִיר עוֹנֵנוּ וְרַזְמַחֹל פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ
וְתוֹכְנֵנוּ לְקַבֵּל שְׁבֻתוֹת מִתּוֹךְ רֹב שְׂמֻחָה וּמִתּוֹךְ
עוֹשֶׁר וְכָבוֹד וּמִתּוֹךְ מַעוֹט עֲזוֹנוֹת וְתַעֲבִיר מִכֵּנוּ
וּמִכָּל

וּמָכַל פָּנָי בִּיתִינוּ וּמָכַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל כָּל מִינֵי
חַלָּיִים רָעִים וְכָל מִינֵי מָרוֹת וְכָל מִינֵי דְלוֹת
וְעֲנִיּוֹת וְתַנְחִילֵנוּ יֵצֵר טוֹב וְעוֹלָם הַבָּא וְרוֹב
עוֹשֵׂי וְכִבּוֹד לְעִבְרָה בְּיַרְאֵה וּבְאַהֲבָה בְּרוּךְ
הַמֶּלֶךְ הַבְּבוֹר שְׁלוֹם לָכֶם מִלְּאֲכֵי הַשְּׁלוֹם שְׁלוֹם
לָכֶם מִלְּאֲכֵי רַחֲמִים בּוֹאֲכֶם לְשְׁלוֹם מִלְּאֲכֵי
הַשְּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַרַחֲמִים מִלְּאֲכֵי הַשְּׁרֵת בְּרוּךְ
בּוֹאֲכֶם לְשְׁלוֹם :

וכהנו ליטול מהעשבים ומהעפר ולזרוק אחריהם בכחמים ואומרים כי
עפר אתה ואל עפר חשוב וכו' ל' ידיהם וכי יאמרו מביית הקברו' אומר

וְעַתָּה יְיָ אֲבִינוּ אַתָּה אֲנַחְנוּ הַחוֹמֶר וְאַתָּה
יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בָּלָנוּ מוֹדֵה אֲנִי לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵי שְׂאֵנֵי עֶפֶר וְיִאֲפֹר רַמָּה וְחוֹלְעָה עֵץ
יְבֶשׂ צֶל עוֹבֵר וְאַתָּה יְיָ לְעוֹלָם תִּשָּׁב בְּסִפְאָה
לְדוֹר וָדוֹר :

B

981-

982.